

Bemærkninger til forslaget

Begrundelse

For nylig præsenterede Den Europæiske Revisionsret sin revisionsberetning om EU's regnskab for 2007. Revisionsretten godkender samlet set regnskabet for 2007, men fremhæver samtidig, at der på flere centrale områder er en væsentlig fejlforekomst med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed af de foretagne økonomiske transaktioner, og at de relevante overvågnings- og kontrolsystemer kun er delvis effektive med hensyn til at sikre, at transaktionerne foregår korrekt. Dette gælder for følgende politikområder: landbrug og naturressourcer, samhørighed (strukturfonde), forskning, energi og transport, bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse samt uddannelse og medborgerskab. Disse politikområder udgør ca. 87 pct. af EU's samlede budget på 114 mia. euro. Det er således administrationen af op imod 100 mia. euro, hvorom Revisionsretten konkluderer, at der findes en »væsentlig fejlforekomst med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed«.

Det er ganske enkelt rystende år efter år at kunne læse af Revisionsrettens beretninger, i hvor høj grad fraværet af sund budgetdisciplin præger EU's forvaltning. Der er næppe tvivl om, at finansminister Lars Løkke Rasmussens dage som minister ville være talte, hvis den danske rigsrevision kunne fremlægge samme skrækscenarier over det danske statsbudget, som Revisionsretten gør over EU's.

En nærmere gennemgang af rapportens konklusioner om et par af de værste områder afslører bl.a., at når det gælder strukturfondene – et område, som samlet udgør 42 mia. euro – vurderer Revisionsretten, »at mindst 11 pct. af det samlede godtgjorte beløb ikke skulle have været godtgjort.« (Beretningens punkt 6.27, s. 150) Det svarer til over 30 mia. kr.! På landbrugsområdet konkluderes det, at udvikling af landdistrikter udgør en uforholdsmæssig stor del af den samlede fejlforekomst. Politikområdet landbrug og naturressourcer er med sine 51 mia. euro næsten 45 pct. af EU's samlede budget, så det er naturligvis problematisk, at der inden for dette økonomisk tunge politikområde finder så mange fejlbehæftede betalinger sted.

Af Revisionsrettens beretning fremgår det, at kvaliteten af regnskabet for 2007 repræsenterer en forbedring i forhold til tidligere års regnskaber, og at der har været visse fremskridt i kontrollen med EU's udgifter. Det er naturligvis glædeligt, men med de ovenstående kritikpunkter in mente er der så langtfra tale om, at kvaliteten af kontrollen med EU's udgifter i budgetåret 2007 har været tilfredsstillende, men snarere – og beskæmmende – at den de foregående år har været endnu ringere. Revisionsrettens beretning er således ikke et udtryk for, at det går godt med EU's budgetdisciplin, men blot, at det går en anelse mindre elendigt end tidligere.

Af Revisionsrettens konklusioner fremgår det således klart, »at Kommissionen endnu ikke kan dokumentere, at dens aktioner til forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne har mindsket risikoen for fejl på store budgetområder« (side 13). Det er beskæmmende, at Revisionsrettens mange anmærkninger fra tidligere års beretninger ikke i højere grad bliver taget til efterretning.

Det er helt uacceptabelt, at EU ikke er i stand til at styre et regnskab, der ikke er meget større end det svenske. Hvad mon der ville ske i Sverige – eller Danmark for den sags skyld – hvis regeringen præsenterede et regnskab, der i samme omfang var præget af en væsentlig fejlforekomst? Som et minimum ville regeringen falde. Men det sker ikke i EU, for her handler de ansvarlige politikere uansvarligt og godkender regnskaber, som aldrig burde godkendes.

Ved festlige lejligheder tales der altid om EU's folkelige forankring. Den er imidlertid svær at få øje på i Nordeuropa, hvor der er en massiv mistillid til EU's budgetdisciplin og håndtering af vore skattekroner – og med god grund, for på trods af, at EU's budget som nævnt ikke er større end Sveriges, og på trods af, at man har haft over 50 år til at løse de store uregelmæssigheder, kan Revisionsretten år efter år pege på helt utålelige forhold, som næppe ville blive accepteret i sydamerikanske bananrepublikker. Men i EU klapper tilhængerne højere og højere i takt med, at skandalen-